ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Δεκεμβρίου 1919 Ἀνασταίσας μάρτυρος Αν. ἡλ. ὡρ. 7 λ. 44 Δύσ. 5 λ. 16

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. 981 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Γ'.

Ἐξ ὅσων ἐγράψαμεν εἰς τὰ δύο ἡμῶν τελευταῖα ἄρθρα ἐξ ἀφορμῆς τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου, τόσον σχετικῶς πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅσον καὶ πρὸς τὴν συνεχιζομένην πραδάτικὴν πολιτικὴν τῶν μὴ συνετισθέντων δημιουργῶν τοῦ γνωστοῦ καθεστῶτος, ἐξάγεται ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος θέλει τὸν Ἀρχηγόν της, λατρεύει τὸν Ἀρχηγόν της, εἶναι ἀφοσιωμένη εἰς τὸν Ἀρχηγόν της.

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ περιοριζώμεθα εἰς ἰδεολογίας ἂς ἀνασκοπήσωμεν ὀλίγον τὸ ἔργον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Χώρας μέχρι σήμερον καὶ τότε, χωρὶς ἡμεῖς νὰ προκαταλάβωμέν τινὰ, θὰ ἴδωμεν ἐὰν θὰ ὑπάρξῃ ἄνθρωπος ὅστις νὰ μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ὄντως συνετελέσθησαν μεγαλουργήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐν ὀνείρῳ ἐὰν ἔβλεπέ τις δὲν θὰ ἐπίστευεν.

Πῶς εὗρε τὴν Ἑλλάδα, ὅτε πρὸ 10 ἐτῶν, προερχόμενος ἀπὸ τὴν χώραν ἐν ᾗ ἐγαλουχήθη ὁ Ζεὺς, ἐκλήθη νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τροχιὰν ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀπομακρυνθῇ βαίνουσα πρὸς τὴν ἄβυσσον; Ἐρείπιον ἐσωτερικῶς, ἐξηντελισμένην καὶ περιφρονημένην ἐξωτερικῶς, πτῶμα οἰκονομικῶς, ἀηδὲς ράκος ἠθικῶς.

Ἀπὸ τοιαύτας συνθήκας, εἰς περιβάλλον ἡ ἀχρειότης τοῦ ὁποίου προὐκάλεσεν ἐπανάστασιν, τὸ ἔργον ἦτο κολοσσιαῖον. Ἀνέλαβεν ἐν τούτοις, τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου. ἔχων δὲ πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὅλου τὸν τέμενος Ἑλληνισμὸν, κατώρθωσεν ἐντὸς δύο ἐτῶν μόνον νὰ παγιώσῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἠρεμίαν, νὰ δημιουργήσῃ ἰσχυρὸν στόλον καὶ νὰ διοργανώσῃ τὸν στρατὸν τὸν ὁποῖον ἡ ἄδοξος ἦττα τοῦ 1897 εἶχε καταστήσῃ ἀληθὲς ἐξουθένωμα.

Διὰ τῆς ὀξείας του ἀντιλήψεως καὶ τῆς πολιτικῆς του περινοίας ἡνωσε τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη τοῦ Αἰγαίου εἰς κοινὸν καὶ ἱερὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ καὶ ἐντὸς Ξ μόνων μηνῶν ὁ ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθεὶς στρατὸς καὶ στόλος ἔγραψε τὰς ἀθανάτους σελίδας τῆς ἐποποιΐας τοῦ 1912 ἀπελευθερώσας χώρας αἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ἔστενον ὑπὸ τὸ ἄβαρος τῆς σκληροτέρας τῶν δουλειῶν.

Ὁ ἀγρυπνὼν Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐμέριμνα μετὰ τὴν κοινὴν νίκην τοῦς ἐκ τῶν συμμάχων μας βουλγάρους καὶ τοὺς ἐμώρανε ἀκμῆς διὰ νὰ ἀναγραφῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἄλλαι σελίδες δόξης καὶ ἡρωϊσμοῦ. Ὁ Βούλγαρος μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγκη μᾶς ὑπόχρεωσε νὰ συμμαχήσωμεν ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς πλουσίας λείας τὴν ὁποίαν διὰ ποταμῶν αἵματος ἐκερδίσαμεν. Ἐνωμοῦνται ὅλοι ὅσα ἔγιναν τότε. Ὁ ἐχθρὸς ἡττήθη καὶ καταγχυμένος παρεδόθη εἰς τὸ ἔλεος τῶν νικητῶν.

Εἰσήλθομεν εἰς τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης. Ὁ ἀκάματος ὅμως πρωθυπουργὸς παραλλήλως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διάπλασιν τῆς Ἑλλάδος ἠγρόπνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς χώρας ζητημάτων διότι διέβλεπεν ὅτι ὑπέδοσκε σπινθὴρ ὁ ὁποῖος θὰ ἔθετε τὸ πῦρ ἄτταν ἠβράδιον εἰς τὴν μέλλουσαν ν' ἀνάψῃ τὴν παγκόσμιον πυρκαϊὰν καὶ προβλέπων τὸ ἀποτέλεσμα, προσανατόλισε τὸ ἔθνος πρὸς τὸ μέρος πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ ἔκλεε τὸ καθῆκον καὶ ἡ τιμή.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΩΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ τῆς συμβίωσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἰταλίας, παρέχομεν μεγίστης πληροφορίας διὰ τὰ Δωδεκάνησα:

Τὰ Δωδεκάνησα — εἰς τὰ ὁποῖα καταλέγεται καὶ περιλαμβάνεται ἤδη ἡ Ρόδος — ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα τῶν Νοτίων Σπορράδων νήσων, αἵτινες ἀποσπασθεῖσαι ἐκ γεωλογικῶν αἰώνων τῆς νοτιοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διατείνονται μεταξὺ Σάμου καὶ Κρήτης. Εἶναι δὲ κυρίως αἱ νῆσοι Πάτμο, Λοιπαλία, Λέρο, Κάλυμνο, Κῶς, Νισυρος, Χάλκη, Τήλος, Σύμη, Κάρπαθος, καὶ Κάσσος.

Ὅλαι αὗται εἶναι ξηραὶ καὶ ἄγονοι πλὴν τῆς Ρόδου, αἱ δὲ κάτοικοι αὐτῶν κύριον ἔργον αὐτῶν ἔχουν τὴν σπογγαλιείαν.

Ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως; ἡ περιφέρεια αὕτη τοῦ ἀνατολικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχει τὰ ἐπιδείξῃ μεγάλους ἀληθῶς τίτλους, διότι καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν διέπρεψεν τὰ τέκνα της καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα καὶ εἰς τὸ πολεμικὸν μένος, διακριθέντα εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς διὰ τὰ ἐλεύθερα φρονήματά των καὶ διὰ τοὺς ἀγῶνάς των.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ὁμήρου Ἑλληνικὰ τὰ Δωδεκάνησα, παρουσιζόντοι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἀγωνισθέντα μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς τὴν Περσίαν. Ὁ Τιμοκρέων τῆς εἰς τὴν Κῶ γεννηθεὶς, διδάσκει τὴν θεῖαν του ἐπιστήμην καὶ θεραπεύει εἰ, τὸ ἐπὶ τῆς νήσου τούτης, Ἀσκληπιεῖόν του ὄνομα ἀκόμη σώζονται τὰ μεγαλοπρεπῆ του ἐρείπια. Ἡ Ἀστυπάλαια εἶναι παλαιόθεν γνωστὴ διὰ τὸν μέγιστον λιμένα της. Ἡ Νισυρος διὰ τὸ ἤφαιστεῖόν της; καὶ τὰ ἰαματικὰ τῆς ὕδατα, εἰ; τὰ ὁποῖ; κατὰ ἀξιοτιμησιν ἐλούετο ὁ Νέρων. Ἡ Πάτμος φιλοξενήσε τὸν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον ἐπλουτίσθη διὰ τοῦ μεγάλου μονοσεπτοῦ, τοῦ οἰκοδομηθέντος παλαιότατα εἰς τὸ σημεῖον ὅπου μονάζων ὁ Θεολόγος συνέγραψε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἡ Ρόδος τέλος, γνωστὴ εἰς τὴν ἀρχαιότητα διὰ τὴν πρὸς τὴν ἡμῶν λαμπρὰν τῆς, διὰ τοὺς ἀποικισμοὺς, πλοῦν τῶν ναυτίλων τῆς, διὰ τὴν λειψηφισμὸν Κολοσσόν, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων καὶ διὰ τὰ ποικίλα γλυπτικὰ ἀριστουργήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων σώζεται τὸ Σύμπλεγμα τοῦ Λαοκόοντος, ἔνα ἀκόμη περισσότερον γνωστὴ διὰ τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν τῆς, τὴν ὁποίαν ἔγραψε τὸ ἐπὶ τινας αἰῶνας ἔγκατα σαθὲν αὐτόθι. σταυροφορικὸν τάγμα τῶν Ἰωαννιτῶν καὶ ὅπερ ἀφῆκε τόσα ἴχνη εἰς τὴν νῆσον. ἠγωνίσθη δὲ νὰ ἀποφύῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἅλωσιν τῆς Ρόδου εἰ. τὴν Μελίτην.

Ἡ ἱκανωτάτη εἶνε ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος Ἱστορία τῆς Δωδεκανήσου, ἡ ἐς παρόδην τὴν ἐηρότητα τῶν ἀγώνων γαῖων τῆ, ἐφθάνεν ἐνίοτε νὰ περικλεῖῃ καὶ μέχρι 500,000 κατοίκων.

Αὐτόνομα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀποζῶντα ἐκ μόνης τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ἀξίαν ἦσαν ἐπιφορμένοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἦγων αἰῶνας ἐπὶ μακρὸν ὕψος ἀποκρούσαν τὸ σῶμα τῆς Ρωμαϊκῆ, κατακτήσεως, ὅπερ ἐπιδιώκουσα τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ρωμαῖοι ὅμως ἐτιμώρησαν αὐτοὺς διὰ τὴν ἀντιστασιν, ἐπιβαλόντες καταθλιπτικοὺς φόρους, οἵτινες τοὺς κατέστρεψαν, μόνον τῆς νήσου Κῶ κατορθωσίσῃ νὰ διατηρήσῃ ὑπὸ ἰδίαν τινὰ χάρις εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖόν της.

Μετὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τὰ Δωδεκάνησα — τὰ ἀκεῖα ὑῖοα ὀνομάζονται τὸ πρῶτον εἰ, ἔγγραφον χορολογούμενον ἀπὸ τοῦ 730 μ. Χ. — ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξοπλίζωσιν ἀνὰ μίαν ναυτικὴν μονάδα διὰ τὸν Βυζαντινὸν στόλον. Ἡ Ρόδος καὶ ἡ Ἀστυπάλαια ἀποτελοῦσι ὀυο τελεῖους λιμένας διὰ τὸ μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως, ἐμπόριον. Παντοῦ ὑψώνονται φρούρια πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν πειρατῶν ἐπιδρομῶν, οἱ ἐξ Δωδεκανήσου. ἀρχίζουν νὰ φημίζονται ἔκτοτε διὰ τὰ πολεμικὰ των κατορθώματα καὶ διὰ τὸν ἐξοντωτικὸν κατὰ τῆς ἀραβ. πειρατείας ἀγῶνα. Ἀλλ' ὁ μέγας, ἀριθμὸς τῶν ἐπιδρομῶν, ἡ ἀδυναμία τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους, αἱ ἀλεπάλληλοι ἐπιδρομαὶ τῶν Σαρακηνῶν, Βενετῶν, Γενουατῶν, Ἀλγερίνων καὶ Τούρκων τοὺς ἐξωσθενίζουν μὲ τὰς δῃώσεις, τὰς σφαγὰς καὶ τὸ ἀνδραποδισμόν. Οἱ Βενετοὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐ τοῦ Μροζίνη κατεσφαξὲν τοὺς ἀμυνομένους, τῆς Ἰδίας των ἐλευθερίας Δωδεκανησίους.

Ὅλ;ον μετὰ τὰς σταυροφορίας καὶ περὶ τὸν ΙΓ' αἰῶνα οἱ Ἰωαννῖται ἐγκατέστησαν ἐν Ρόδῳ καὶ ἐπὶ τριακόσια περίπου ἔτη κατεδυνάστευσαν τοὺς Δωδεκανησίους, οἵτινες ἐγκαταλειφθέντες ἐν τέλει εἰς τὴν τύχην των, ὅταν ὁ Σουλτάνος Σουλεϊμὰν τῷ 1522 κυρίαρχος τῆς Μάβ ο, τῆ. Χ'ου καὶ τὴ Σάμου ἐπολιόρκει τὴν Ρόδον, ἠγωνάσθησαν νὰ παραδοθῶσιν ὀλεοιοθεώς.

Ἔκτοτε ὁ Σουλτάνος παρέσχεν εἰς αὐτοὺς, αὐτονομίαν τελείαν καὶ ἰδιαιτέραν προνομίαν, τὰ; ὁποῖας μόνοι οἱ Δωδεκανήσοι διετήρησαν κατὰ τὴν μακρὰν ὠμὴν δουλείαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τῷ 1821 ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν κηρύξαντες τὴν ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀλλ' αἱ Δυνάμεις, περιορίσασι τὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἠρέδασαν εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ Δωδεκάνησα, διατηρήσασι ἐπ' αὐτῶν ἀνάλογον προσοχὴν καὶ ἐπέτρεψαν τῷ 1835 τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παλαιῶν αὐτῶν αὐτονομιῶν, ἐκ νέου καταχωρηθέντων διὰ Σουλτανικοῦ φερμανίου, ἐν ᾧ σωιέλοιν ἀόμη ἐν τῇ Ἱστορικῇ Μονῇ τῇ Πάτμῳ.

Τῷ 1867 ἀπελεφίσθησαν νὰ ἐπαναστατῶν μετὰ τῆς Κρήτης, ἀλλ' ἐφρόνησε ἐν ἀνδρίσει τοῦ Ὀθωμανικοῦ σφαιοῦ, ὅστις προέβη εἰς δεινὰ λεηλασίας.

Τῷ 1909 ἡ Συνταγματικὴ Τουρκία κατήγηρε τὰ κρούσματα τῶν Δωδεκανήσων καὶ ἠξίωσε τὴν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰς νήσους, τυθίας πάντων τῶν νόμων αἱ τῶν φόρων τῆς λοιπῆς τοῦ ὀκρατορίας. Ἐπὶ τριετίαν οἱ Δωδεκανήσοι ἠγωνίσθησαν νὰ διατηρήσωσι τὰ προνόμια των, ὅταν τὴν 22 Ἀπριλίου 1912 οἱ Ἰταλοί, ἐν ἐμπολέμῳ κατασι σαι μετὰ τῆς Τουρκίας διατελοῦντες, προέβησαν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ρόδου καὶ τῶν λ ι ῶν ἐ δεκ νήσων τὰς ὁποίας παρὰ τὰ; ἐπαναλημμένας διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων, ἐκράτησαν μεχ ι τοῦδε.

Ἤδη οἱ νῆσοι οὗται ἐπανέρχονται μετὰ τόσ υ, ἀγῶνας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας πληροφορούμεθα ὅτι ἔχομεν εἰς τὴν χώραν μας 5,547,727 πρόβατα, αἴγας δὲ μόνον 3.545.45. Βοας μὲν ὀροτοιῶτας ἔχομε 95,498 καὶ ἀγελάδας; 191 200. Κάτοιοι πρόοδος ἔγινε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν κτηνοτροφίαν μας, χαρὶς εἰς τὰς κρεωφαγικὰς διαθέσεις μας. Ἡ ἀτιῶδη ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰγῶν τουλάχιστον κατὰ τρία ἑκατομμύρια. Αἱ σιαγόνες μας εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται ἠνωτῶ. Ἀν ἐξκκλοφθήσωσι οἱ σημειωσὶ ὅροι τῆς πιστοποιήσῃς μας κατάστασεω ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ξεπεζωμεν ἐντελῶς τὴν αἰγοτροφίαν μας. Πρὸ τοῦ πολέμου, ἡ μικρὰ τότε Ἑλλὰς, εἶχε, κατὰ τὰ δεδομένα στατιστικῆ, περίπου ἑκατομμύριον γίδια. Τώρα, ὅτε ἐθνικοποιήσθη ἔχει μόνον τὰ μισὰ. Ὅταν ἀκμάσωμεν, ἐὰν βασ ε τῆς κτηνοτροφίας, τῆς γαλακτοκομίας καὶ τῆς τυροκομίας εἶνε ἡ ἀγελὲς, τότε θὰ πεισθῶμεν ὅτι αἱ 200,000 περίπου ἀγελάδες μας, ἀποτελοῦν μίαν ἐλπίδα, ὅτι βιώνομεν πρὸς κτηνοτροφικὴν πρόοδον. Πρὸ πεντεκαιδεκαετίας, διότι μεσοῦται τὸ γένος τῶν γιδιῶν. Δὲν ἔχω κανὲν προηγούμενον κατὰ τὴς γίδας, διότι εἶμαι τόσον ὀλίγον κρεωφάγος, ὥστε μοῦ εἶνε ἀδιάφορον ἐὰν θὰ ἐλθοῦν ἢ ὄχι τὰ κτεφγμένα κρέατα. Μὲ ὅλα ταῦτα, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετῆσῃ ἐνωμέτερον ἡ γίδα ἀπὸ τὸν τόπον μας, θὰ ἤμην διεκεθημένος νὰ βοηθήσω τὸ κατὰ δυνάμεις εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀγορὰν. Τὸ γιὸ δὲν εἶνε κτηνοτροφία, ἀλλὰ γεωλογικὸν κατάρα καὶ τῆς βλαστήσεως. Ἄλλως τε ὁ Ἕλλης ὁ λαὸς ἀπορεύεται: «Ἕνα πρόβατον εὐλόγησε ν ὁ Θεός».

Ὁ τράγος εἶναι μέγας ἐλεθρος διὰ τὴν ἑλληνικὴν βλάστησιν. Τὸ πρόβατον ἀφανίζει καὶ αὐτὸ τὰ βλαστανοντα δενδρύλλια, ἀλλὰ ὅτα σωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀδηφάγον του, ἐξηπατάσαν τὴν ἀφηβίαν καὶ τὴν ἀνδρικὴν ἀπάτεψίν τοῦ. Τὸ γίδι τὰ τρώγει καὶ εἰς τὴν ἀφηβίαν τῶν ἀναπτυξῶν μὲ μὲ τὰς ἀναφρεχτικὰς ἕξεις ἐξαιτ τοῦ. Ὁ ὀωσθήσετε ἡ Ἑλληνικὴ βλάστησις ἐλκγ.τοι εἶναι ὑγρασιακὴ μὲ ἀπὸ τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια. Θὰ ἴδετ μαζὶ τῆ; δὲ κ.τὸ δικὸς πλοῦ τῆς χώρας, ἀν ἐνισχύσῃ, ἀφεστῶσιν καὶ πρωϊδεῖς ἡ ἀγελὲς. Ἐξωπήσατε τοὺς βοικτῆς τῶν ἐδοκιμασθεῖσι τώρα βλαστασίων εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς. Εἶναι ἔνθυσιασμένοι ἀπὸ τὰ κίνημα μετοιφέρα ζῷ, τὰ ὁποῖα τοῦ; ἀποδίδουν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τῆς φροντίδα πρὸς αὐτὰ ἐπικεφδέστατα. Τὸ παρεγόμενον γάλα εἶναι ἀρθονὸν, φρεσκίεται διὰ τροφῆς καὶ πλούσιον εἰς παραγωγὴν ὑψοῦ καὶ βεττίρου. Ὅλαι αἱ ὀδοκιμασθεῖσαι κτηνοτροφικαὶ χῶραι, εἰς τὴν πρώτην δὲ γραμμὴν ἡ Ἐ βοεία τὴ Βόλγιον, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Δανία, ποὺ ἔχουν σημαντικὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ γειτονικά των μεγάλα κράτη, ἔκαν τὴν κτηνοτροφίας των ἐν σαν τὴν Ἑλλάδα. Δὲν δύνασαι δὲ νὰ ἐγκωμιήσῃ κτηνοτροφία εἰς καλλιεργήσεως πολυκαρπφορείας μὲ βάσιν τὴν γῆλα καὶ τὸν τράγον. Καὶ σήμερον, ὅτε ἡ καλλιέργεια τῆς; ἐλληνικῆς γῆς ἔχθισε, κατὰ τὴν στατιστικὴν ἐπίσης τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας νὰ καταλαμβάνῃ 13,548,164 στρέμματα, ἡ γῆλα καὶ ὁ τράγος πρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦν περισσότερον ἀπὸ τὰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις.

Ποία ἡ ὠφέλεια ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς βοσκῆς τῶν γιδιῶν εἰς καλλιεργημένας περιφερείας, δλέκομεν εἰς αὐτὸ τὸ λεκανοπέδιον τῶν Ἀθηνῶν. Ἀφ' ὅτου ἀπηγορεύθη ἡ βοσκὴ τῶν ἐντοῦθεν τῆς κορυφῆς τοῦ Ἡμηττοῦ καὶ κατω ἔλειψαν αἱ ἀγροζημίαι, αἱ ὁποῖαι ἦταν συχνότατα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ἄλση, τὰ δάση πυκνώθεται. Ὅ,τι φυτρώνει ἡ γῆ παρατμένει καὶ ἡ ζωοτικὴ ἀναβίωσις θὰ ὑποδεχθῇ τὴν ἰδικήν μας τεχνητὴν. Ἡ βλαστοφῆ τῶν ἀγελάδων εἰ, ὠρισμένους τόπους ἢ σωῆ; εἶνε εὐκολωτέρα καὶ ἐκτὸς τούτου αἱ ἀγελάδες δὲν τρέφονται πάντοτε μὲ χλωρὸν χόρτον. Μέλις κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη, ὅτε ὑπορεπιμήθη τὸ γαλὰ καὶ τὸ τυρὶ ἀντελήφθησαν οἱ χωρικοὶ, εἰς αὐτὴν τὴν Ἀττικὴν ἀκόμη, τὴν σπουδαιότητα τοῦ βυοτασίου. Ἀλλοτε ἡ ἀγελὰς ἐκκαινᾶς εἰς πολλὰ χωρία καὶ ἐθεωρεῖτο πολυτέλεια. Σήμερον δὲν εἶνε χωρίον, τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἔχῃ πολλαπλῆ βοοτασίαν καὶ εἰς αὐ Ἠράκλειον, εἰς τὴς Κυκλοβάδους, τὰ μικρότερο χωρία τῆς Ἀττικῆ, ἀυτχαστε κίνοντες ἠδὺ καὶ ἔλκε τὸν γάλα. Εἰς τὰ μεγαλύτερα χωρία τα βοοτασία εἶνε περισσότερα καὶ μὲ δλὴν τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μεταφορικῶν μέσων. Ἡ πρωτεύουσα ἐνισχύεται εἰς τὰς ἀλαγκας τῆς; γαλακτος ἀπὸ τὰ βοοτάσια χωρίων ἀτεχνέτων πέντε καὶ ἑξάτα ὥρας μακρὰν. Γενικῶς ὁ τράγος ὀλιγοστεύει εἰς ἀριθμὸν καὶ οἱ ζωοπαροροι ἐξκκλοωθοῦν τὸν ἀμείλικτον πόλεμον ἐκκτίτου τοῦ. Θ σιάζεται σήμερον εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν χωρίων καὶ τῆς πρω ε ὁσίας περισσότερον ἀρ' δεον εἰ, τοῦ; ἀρχαίους; δωκοῦ. Καὶ προβλέπεται, ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα, ὅπου θὰ μᾶς εἶνε ἰσόον γνωστὸς ὡς καὶ ἡ ἀγρίος. Περὶ τῆς προτιμήσεως τῆς ἀγελάδος ἐκ μέρους τῆς κτηνοτροφίας ἔχομεν ἀπόδειξιν καὶ ἐκ τῆς πληροφορίας τοῦ δυείου κρέατος, εἰς τὴν ἀθηναϊκοπεριφέρειαν μέρος. Πλυτιζόμεν τὸν Ἰανουοῦ ὀν καὶ ἀρτὶ δὲν εἴδαμεν ἄκομη νὰ κρεωσοῦῃ εἰς τὸ ταυγγλὶ κρεωπωλεῖου. Τοῦτο δὲν προέρχεται μόνον ἀπὸ τὴν αἰσχυοκέρδειαν τῆς κτηνοτροφίας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνυπάρκειάν της νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν καταναλω ῶν. Ἐὰν τὸ δεῖν, τὸ δαμαλάκι καὶ τὸ μοσχαράκι, ὡς ἀθροώτερα, πωλοῦνται ἐλεύθερα. Μὴ τυχὸν εἰς τὸ τέλος θὰ γίνωμεν τόσον εὐμαστοι, ὥστε νὰ τρεφώμεθα καὶ ἠμεῖ; ἀποκλεί,τικῶς μὲ βόειον κρέας; Πιθανὸν. Τοὐλάχιστον σήμερον δλοι ἐκεῖνοι οἱ εὐρωπαῖοι, οἱ ὁποῖοι μὲ ὁ ὴν τὴν ἐπιθυμίαν. τοῦ εἴχαν νὰ ἐπ σκεφθοῦν τὴν Ἀνατολὴ, δὲν ἐτόλμα σαν ἀπὸ τὸν φόβον τῆς τροφῆ, ἀπαλλοτριωτε; ταὺ ἡν «Ἐτίμμλανε» (πρόβατοχωρα), μποροῦν νὰ ἔλθουν εἰς αὐτὴν μὲ τὴν ἀνεσὶν των πλέον. Προκοβεύσαμεν ἀπείρω. Ἔχομεν δωλιν νὰ γράπτα περισσότερα καὶ ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητά μας. Ἐνεὸς δὲ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ πρόοδός μας θὰ συμπληρωθῇ. Θὰ ἔχωμεν καὶ κατεψυγμένα κρέατα.

ΠΕΖ.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Κλείεται ὁ μάρτυς κ. Ν. Τσερούλης, συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ ἔρεις καταθέτει τὰ ἑξῆς :

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1915 ὑποφοόραρχος ὢν ἐν Λάρισσῃ ἔλεγθην ἐκ σωμᾶς ὅτι μοὶ ἐκόστιεν ἐπισολὴν τοῦ Δούμανκ διὰ τῆς ὁποίας διεστοσόμην νὰ διεκολύνω τὸν κομισταν σωμᾶς ἐλθόντα ἐπίτηδες μετὰ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νεμεταδῆ Σιροδίτες μεταφέρων τὸν ἐμπορικὸν ἀκόλουθον τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας. Ἐκλεῖσε δὲ θὰ παρελαμβάνεν τὸν ἀκτέκον ἐκλοτοῦν τῆς Γερμανίας διὰ τὰς Ἀθήνας. Πράγματι τὸν διεφκλοῦνα. Ὁ ἐν Λαρίσσῃ πρόξενος τῆς Ἰταλίας μαθὼν τὸ γεγονὸς διεμαρτυρήθη πολὺ ἐμὲ. Κατὰ τὰς ἑλλεγτε τοῦ Δεκεμβρίου 1915 ὑπηρετῶν ἐν Καρδίτσῃ, ποστεθθύτερα νὰ παραπείσουν τοὺς στρατιῶτάς διὰ νὰ φηφίσουν. Ἔπ ησι; ἐκεῖ ἐσ ἀλησεν ἐκ Τρικκάων 400 στρατιῶτας διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Τοὺ; στρατιῶτας τούτους; ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Κονταράτου, τότε ἀε ιεκτοῦ τοῦ ἰου Κ.ῆρωικοῦ συντάγματος, ἐκποδίσαμεν νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὰς ἐκλογὰς, συνεπεία δὲ τούτου ἐξεπ ο σθήν ω, καὶ ὁ κ. Κονταράτος.

Ἠσυχφεῖν ὁ μάρτυς λέγει ὅτι μετατεθεὶς ἐκ Καρδίτσης εἰς Ἀργυρόκαστρον ἐπιπ θεύσθη ὅπο τοῦ συνταγματάρχου Γεωργαντοπου ου εἰς Πειραιᾶ. Εἰν τὸ ἐκεῖ τμῆμα στρατοῦ ἐβλθη διεταγῆ καθ' ἡμέρ εἰς τοὺς προτεχομένους ὡς Διποτάκτας ἢ δι' οἰκοδήτο ε ἄλλον λόγον Αὐστριακὸς, στρατιῶτας δεον νὰ παρέχεται ἰμαστιαρὸς χειμερινὸν, διβρκχμεῖ ηία ἀ ᾶμμα ο ε τρωφῆ καὶ νὰ σελλωνται εἰς Κορυτσὰν ὁπόθεν θὰ διεξεπεραιοῦντο εἰς τὰς γραμμὰς των.

Τοῦτον ἐν περὶ τῶν προεχομένων Σίρβων στρατιῶν ἢ διαταγὴ ἐκέστασε νὰ παρέχεται μόνον τροφὴ καὶ ν' ἀποστέλλωνται εἰς Κέρκυρα μεῖον Ἀγ. Σιράντα.

Ὁ κ. Τσερούλης, ἐξακολουθῶν καταθέτει ὅτι ἀγνόμεν μετατεθὴ εἰς Κλεισοῦραν καὶ ἐκεῖθεν εἰ, Τεπελένι. Ἐκεῖ μετεθῆ στρατ. ἀπόσπασμα ἔχον διαταγὴ τοῦ Δ ἀτμαν νὰ κατασκευάσῃ τηλεγραφικὴν γραμμὴν Ἰωαννίνων -Μεσοπόρων. Χιὶ Μεταμπέ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Διὰ τῆς γραμμῆ ταύτης συνεδέθη τὸ Ἐπιτελεῖον μετὰ τοῦ αὐτρίαιοῦ τοιούτου διὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἐξαιωμαστικοῦ Γαβαλιᾶ, ὅστις ἐκκοτωνεῖ τηλεγραφικὰ; ἀπ' αὐθείας με τα; Ἀθῆνα. Κτὶ τὸν Ἀτρίλιον ἡ Μάϊον τοῦ 1919 ἐν Τεπελενίῳ ἔλαβε διαταγὴν τοῦ συνταγματάρχου Γεωργαντοπούλου, ὅτι ἡ, αὐτὸς ἔχων σχετικὴν γνῶσιν διαταγὴν τοῦ Δούσμανκ, τὸ διέτασσεν ὅπω; διευκολύνῃ τὸν Μαρκο Πασάγκε καὶ τὸν ἀθλοφόν τοῦ κατηγορουμένου Στρατηγοῦ ὅτινος; μετεθῆσαν εἰς τὴν Β. Ἠπειρον πρὸς μελέτην τοῦ τόπου. Ἐξῆγεῖ δ' ὁμάρτυς ὅτι ὁ Μαρκο Πασάγκε δὲν ἦ ο ζωγράφο., ὡς τὸν παρίστασεν ἡ διαταγὴ, ἀλλὰ μᾶλλον δημοσιογράφος κατασκόπος. Εἰς τὸν μάρτυρ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Πασάγκε διέκοψε τὸ πρὸς Βεράτι ταξείδιον του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μετὰ χρόνον ὁ μάρτυς διετάχθη νὰ ὑποδεχθῇ εἰς τὰς τροφυλακὰς δύο Γερμανοὺς ἐρχομένους ἐκ Βιρολίνου, ὡς ἐξηκρίβωσεν ὁ εἰς ἐ

Λόβιον τοῦ ἔτους 1919 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πλὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινωφελῶν ἐν τῇ νήσῳ, ἐπιθόμεν δὲ ἐξωλίκως ὅτι τὰ περισσεύματα ταῦτα φθάνουσι τὸ σύχι εὐ καταφρόνητον ποσὸν τῶν 250 χιλ. δραχ. ἂν μὴ ὑπερβαίνωσι τοῦτο.

Ἔκτοτε ἔπαυσε νὰ γίνεται οἱονδήποτε λόγος ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος, ὁ δὲ νόμος εὐλόγως διεφωτίσθη εἰς πυῦον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις καὶ ποῖοι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡμεῖς διερωτεύοντες τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ Κοινοῦ τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι ἐνήμερον ἐπὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς του, μὴ φανταζόμενοι δὲ διόλου ὅτι τὸ ζήτημα παραμένει ἐκκρεμὲς ἐξ ἀδιαφορίας, νομίζομεν ἐν τούτοις ὅτι πρέπει κάτι ν' ἀνακοινωθῇ σχετικῶς πρὸς τὰς σκέψεις ἢ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀμοδίων.

ΞΕΗΦΑΝΙΣΘΗ

τελείως ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἡ ζάχαρις ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη, ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι ἡ νῦν ἀγοραζομένη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ σοιχίζῃ περισσότερον λόγῳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ διαφορᾶ τῆς ἀξίας τοῦ δολλαρίου. Καὶ ἐξηφανίσθη ὡ; διὰ μαγείας ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνῃ!

Πῶ; συνέβη τοῦτο; Καὶ ποῦ ἐκρύβη ἡ ζάχαρις τὴν ὁποίαν οἱ παντοπῶλαι μόλις πρὸ ἑβδομάδος ἐπιδεικνυον εἰς σωρεὺς σάκκων; Αὐτὸ εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐτόλμησαν ἀμόδιοι νὰ ἐξετάσωμεν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κινεῖ τὴν ἀφορμὴ τῆς ἀνησυχίας τοῦ κόσμου καὶ ὀφείλει νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῶν ἀρχῶν εἶναι ἡ ἐν τῷ κρυπτῷ πώλησις ζαχάρεως «χαμηρεῖς» πρὸς 4—5 δραχ. τὴν ὀκᾶν. Τὸ κακοῦργον οὕτω θὰ ἐκλείψῃ ὅταν ἐπιβληθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀν κάλυψιν τῆς ἀποκρυβείσης ζαχάρεως καὶ, τὸ σπουδαιότερον, ὅταν γίνῃ μία νέα διατίμησις, ἀνάλογος πρὸς τὴν εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς εὐξησιν τῆς τιμῆς, ἀφοῦ εἶναι κατρωμένον νὰ ξεσκεύῶν ὅλα εἰς βάρος τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΕΓΙΝΕ

λόγος περὶ διατιμήσεων ὑποβάλλομεν μίαν ἐρώτησιν πρὸς τοὺς ἁ μοδίους. Πότε θὰ ὁρίσ ον διατίμησιν διὰ τὸ λάδι τῆς καλλιτέρας ποιότητος; Καὶ πότε θὰ ἀποφασίσουν νὰ μεταβάλουν τὴν ἐν ἰσχύει διὰ τὸ κοινὸν ἔλαιον, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἰδία διὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν ὕπαιθρον; Τὸ ἐγράψαμεν πρὸ ἡμερῶν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν σήμερον. Ὀβδελὶ ἔμπορος ὀ' ἀγοράσῃ ἔλαιον ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν μὲ τὴν τιμὴν τῶν 5 δραχ. διὰ νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ τὰ ἔξοδα καὶ νὰ τὸ πωλήσῃ ἐδῶ κάλιν πρὸς 5 δραχμάς.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἡ μέση τιμὴ τοῦ ἐλαίου

Συνεδρίασε χθὲς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ καθώρισε τὴν μέσην τιμὴν τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῆς νήσου ἐλαίου πρὸς κανονισμὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου δασμοῦ. Οὕτω τὸ κοινὸν ἔλαιον ὡρίσθη πρὸς δρ. 5 κατ' ὀκᾶν, τὸ πυρηνέλαιον δρ. 3 καὶ τὸ μουργέλαιον δρ. 2.

Συνεδριάσεις Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς

Συνεδρίασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ Λέσβου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ συζητήσασα ἐπὶ τοπικῶν οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων.

Πρόσκλησις

Καλοῦνται τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἀπαριζιόντων καὶ μὴ τὸ Κέντρον Σοματείων ὅπως προσέλθωσι σήμερον Κυριακὴν ὥ συ 10ην π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Κέντρου ἵ ὥστε Ζ ιχαροπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου ὅπως συζητήσωσιν ἐπὶ σοβαρωτάτου ζητήματος ἀφορῶντος τὰ ἐργατικὰ τέλεις.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Παλλ. Κέντρου

Ἀναχώρησις ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ

Ἀναχωρεῖ διὰ τὴν νέαν του θέσιν ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Μοιμαρξίας κ. Γ. Γίνος ἀφήνων τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων παρὰ τῇ Μυτιληνοῖκῇ κοινωνίᾳ.

Κατάργησις καθάρσεως

Δὰ νέ υ Β. Δ. οἱ ἐκ Κων)πόλεως προελεύσεις δὲν ὑποβάλλονται πλέον εἰς πενθήμερον κάθαρσιν ἀλλὰ μόνον εἰ, ἰατρικὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὡρολόγιον τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Δωδεκαημέρου

1) Τῇ 24 Δεκεμβρίου ἡμέρα Τρίτῃ εἰς τὰς Ὥρας σημαίνει τὴν 6ην τῆς πρωΐ ς, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν Βασιλικῶν Ὡρῶν, ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀπόλυσις τὴν 9ην π. μ.

2) Τῇ ἡμέρᾳ τῆ τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως σημαίνει τὴν 6ην καὶ ἡμίσειαν, ἀπόλυσις τὴν 10ην ἀκριβῶς π. μ.

3) Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, ἡ ἡμέρα Τετάρτη σημαίνει τὴν 7ην π. μ., ἀπόλυσις τὴν 10ην ἀκριβῶς.

4) Τῇ 3η Ἰανουαρίου ἡμέρα Παρασκευῆ, σημαίνει τὴν 7ην τῆς πρωΐ ς, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ὡρῶν μόνον, ἀπόλυσις τὴν 8ην καὶ ἡμίσειον π. μ.

5) Τῇ 5η Ἰανουαρίου ἡμέρα Κυριακῇ, σημαίνει τὴν 6ην τῆς πρωΐ ς, ψάλλεται ὁ ὄρθρος ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡ; ὁ μέγας ἁγιασμὸς, μετ' ὀ γενήσεται ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀπόλυσις τὴν 11ην ἀκριβῶς π. μ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1919

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Στὸ Πατὲ

Σήμερον ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. ὥρας ἀρχεται ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου «Μόντε Χ.ῆστος» ὁλόκληρος ἡ ὀ ἡ ἐποχή, κατόπιν δὲ θὰ ἀκολουθήσῃ θεατρικὴ παράστασις μὲ τὸ δ.ᾶμα «Ὁ κρυφὸς πόθο» καὶ μὲ τὴν κωμῳδίαν «Πῶς μιλοῦμε τ' Ἀγγλικά». Ἔναρξις ὥρα 5 1)2 μ. μ. ἀκριβῶ. Τιμαὶ ἠλαττωμέναι. Διὰ στρατιώτας καὶ παιδιὰ ὀραχ. 1.

Ὅσα ἐκ τῶν Σχολικῶν εἰσιτηρίων δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν χθὲς, ἰσχύουν διὰ σήμερον.

Ὁ «Οἰκονομολόγος» Ἀθηνῶν

Εἶναι ὁ γνώμων τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ Γραφεῖά μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Νήσων Αἰγαίου

Πρὸς τοὺς φορολογουμένους Νήσων Αἰγαίου

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι συνελέ α τῶν ὑπ' ἀριθ. 189027 καὶ 196019 τ. ἐ. τηλεγραφικῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διετάχθησαν πάντες οἱ καθ' ἡμᾶ, κ. Οἰκονομικοὶ Ἐπίθεωρηταὶ καὶ ἅ αντες οἱ Ἐφορακοὶ ὑπάλληλοι μηδ' αὐτῶν τῶν ποιεσταμένων τὸν ἐξαιρουμένων, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπιφόρους ἕ δρα; τῶν Κοινοτήτων καὶ Δήμων πρὸς καθοδήγησιν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἀποδοχὴν δηλώσεων γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ συνολικῆς καθαρᾶς, προσόδου ἐκ μέρους ὑμῶν.

Κατὰ συνέπειαν τούτου προτρέπομεν καὶ συν.στῶμεν ὑμῖν ὅπως σπεύσητε ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ ἐπιδώσητε τὰς σχετικὰς δηλώσεις σας εἰς τὰ Κοινοτικὰ καὶ Δημοτικὰ Συμβούλια πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν καὶ τῶν βαρέων προσείμων ἅτινα προβλέπονται διὰ τοῦ νόμου 1640 κατὰ τὸν μὴ συμμορφωθησόμενον πρὸς αὐτόν.

Πᾶσα προπαιτέρα δικαιολογία τῶν φορολογουμένων περὶ ἀγνοίας τῶν ὑποχρεώσεών των, ἢ περὶ δυσκολίας αὐτῶν περὶ τὴν συνταξιν τῶν σχετικῶν δηλώσεών των ἐὰν σέλει ἐφεξῆς σύδεμιαν εὐλογὴ ἀνήχησιν καὶ θέλει ἀποβῇ ἐπὶ ματαιόν, καθ' ὅσον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ φεισθὲν σύδεμιᾶ, δαπάνης καὶ ὑποστὰ ὑπέρογα ἔξοδα, παρέχει ὅλα τὰ μέσα πρὸς σφαλῆ καθοδήγησιν τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, ἀπὸ τοῦ, ἀαείου κατ' ἀκολουθίαν τούτου θὰ ἔχῃ τὰς δικαία; ἀξιώσε.ς του, πρὸς ἀπαρέγκλιτον συμμόρφωσιν τῶν τῷ Νόμῳ 1640, ἐφ' ὑ ὑ ὑσεμὶαν σ.ἐπετεται πλεῖον νὰ δώσῃ παράτεσ ν.

Θεωροῦντες περιττὸν νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐν τῇ παρούσῃ περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ δικαιοσύνης τοῦ Νόμου τούτου, φρονοῦμεν ὅτι οἱ μετεστήσαντες αὐτὸν διέκριναν σαφῶ; ὅτι ὑ ὑ.ος ἠδικᾶσε καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἐπιβολὴν τῆ, συνεισφορᾶ; κατ' ἰσομοιρίαν καὶ ἀναλόγω; τῶν πό, ων ἕ ἀστου πολίτου εἰς τὰ βάρη τῆ; Πολιτεία, καὶ συνέπῃ κρίνομεν ἀδικαιολογήτους τὰς μεμψιμοιρία., ὑπεκφυγὰς καὶ ὀυσμενῆ διάθεσιν ἐνίων φορολογουμένων πρὸς τὴν δικαίαν ταύτην φορολογίαν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1919

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος
Νήσων Αἰγαίου
Θ. Θεοδοσόπουλος

Χάριν τῶν ἑορτῶν

Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης φωτογράφο, τῆς πόλεώς μα; κ. Φρίτ. Ι. Μ ός, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυπλήθους πελατείας του ὅτι *χάριν τῶν ἑορτῶν*, ἐπιλύπισε τὸ ἀτελιέ του μὲ διάφορα νέα εἴδη εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Γ. ΟΥΦΦΝΕΡ - Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Πράκτορες τῆς πυρασφαλιστικῆς Ἑταιρείας
NORTH BRITISH & MERCANTILE INS. C°

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ
ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ
Τακτικὰ ἑβδομαδιαῖοι ἀναχωρήσεις διὰ τοῦ ἀμπελοῦ «*Ἑλλήσποντος*» ἐκ Πειραιῶ, διὰ Χίου, Μυτιλήνης, Λήμνου, Καβάλλας, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Χαλκίδα καὶ Πειραιᾶ.
Δι' ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. 7—10

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΥΡΩΝΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗ
Πτυχιούχου τῆς Νομικῆς
Ἐν Παπάδῳ — Γέρας
16—25

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 2318 **ΑΘΗΝΑΙ 20 Δεκεμβρίου**

Ὁ Γαλλικὸς τύπος διὰ τὸ Τουρκικὸν

Ὁ Γαλλικὸς τύπος σχολιάζει δυσμενῶς τὴν εἴδησιν τῆς «Ματὲν» περὶ ἀπομακρύνσεως τῆς Τουρκίας ἐκ Κων)πόλεως, ἐκφραζόμενος ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας.

Στενὰ, Κων)πολις καὶ Γαλλία

Ἡ «Ζουρνάλ» βεβαιοῖ ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι διατεθειμένη ὑπὲρ τῆς διοικήσεως Στενῶν καὶ τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μὴ ἀποφανθεῖσα εἰσέτι περὶ ἐκδιώξεως τοῦ Σουλτάνου.

Ἄλλαι γνῶμαι διὰ τὸ Τουρκικὸν

Ὁ «Χρόνος» τονίζει ὅτι εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον [ὅτι θὰ ἐπιβληθῇ διεθνὴς ὀργανισμὸς εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὸν Βόσπορον ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἀλλ' ἀποφαίνεται κατὰ τῆς ἐκδιώξεως τῆς Τουρκίας ἐκ Κων)πόλεως καταλήγει δὲ συνιστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς.

Πότε τὸ συνέδριον

Τὸ συνέδριον τῶν Παρισίων ἄρχεται τὼν ἐργασιῶν του τὴν προσεχῆ Τετάρτην συζητουμένου πρώτου τοῦ Τουρκικοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Σιαλόγια.

Ἀναχώρησις τοῦ Δ' Ἑσπεραΐ

Ὁ στρατηγὸς Δ' Ἑσπεραΐ ἀνεχώρησε διὰ Βουδαπέστην.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας της μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ βουλευτὴς κ. Μπασιᾶς ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ παροχῆς ψήφου εἰς τὰς γυναίκας.

Δούζας

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Κυβέλης

«Ἡ ἄγνωστος»

Ἡ Ζ ικελίνα καὶ πάλιν συνεκίνησε καὶ συνήσκησε καὶ ἔθω εν ἄρθνον δ ἔξοδον εἰς δάκρυα καὶ εἰς στεναγμοὺ . Ἀφοῦ δὲν ἄφησε μία ἀδάκρυτο εἰς ὅλον τὸν κόσ ον τὸ πολύλοκον τοῦτο ἔργον τοῦ Μ ισεοῦ, ἐξελίχθη προχθὲ, ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τῆς Μυτιλήνη; τὸ ὅ ιον ἄθρόον εἶχε προσέλθει καὶ γεμίσῃ τὸ θέατρο. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς «Σιπφοῦς» ἐθαυμάσθη ἰδιαιτέρω; προχθὲς ἡ ἕξοχος τέχνη τῆ; κ. Ζηγ. Πασασκευοπούλου, καὶ τῶν κ. κ. Παπαγιωργίου καὶ Λύπη. Ἔχουν τ'σ ν πολλὰ γοᾳφῆ παρὰ τῶν διαπρεπεστέρων κριτικῶν τοῦ κόσμου περὶ τοῦ εἰς γενεταικοῦ τούτου δράματος ὥστε πα ἐλ.ει ε ᾶσα ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπαίρεσις ἡ ἔ ιαινος.

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις γράφονται ἐκ καθήκοντος τὸ ὁποῖον ἔχομε νὰ ὁμολογήσωμεν ὅ ι ἡ ,Παρασκευοπούλου εἶναι ἀξία καλλιτέχνης τῆ; ὁποίας ἡ ὑπόκρισις φθάνει ἐω; εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῆς καρδιᾶ . Μᾶ, πορευσίασε μίαν Ζικελίαν μετανοοῦσαν, μίαν μητέρα ε ονοῦσαν, μίαν γυνοῖκα μισοῦσ ν καὶ τέλος μίαν μάτ ιγυσα, ἐν θίᾳ τῶν κοινωνικῶν προλήψεων τόσον τελεῖαν ὅσον ἡ ὑψυτο νὰ γ.γῃ καὶ μᾶ; ἔυερε στὴν ψυχὴ ἀλλεπάλληλα τὰ συναισθήματα τῆς βοεκυγίας πρὸς τὴν μοιδυσαν ἐν οἰ.ογενειακὴν τιμὴν, τῆ; συγγνώμης πρὸς τὴν μετανοήσασαν, τοῦ εἰ.ιου πρὸς τὴν πάσχουσαν, τῆς συμπαθείας πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα. Ὡ ρισμένω; ἔπρεπε νὰ παιχθῇ ἡ ἄγνωστος καὶ ἀντιληφθῶμεν τοὺ; θησαυροὺ; τῆς τέχνης τῆ; Παρασκευοπούλου.

Διὰ τὸν Παπαγεωργίου δὲ τί νὰ εἴ ωμεν; Ποῖ ν ὕψ ς λυρισμοῦ εἶχεν ἡ ἀγόγευσις του ὅταν μὲ ὴν φαντασιαν του ἐ ζωγράφησε τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τῆς μητρό; του, τὴν ὁποῖαν ὑπεῆσ ιζετο χωρὶς νὰ τὴν γνωρ ζῃ!

Πρὸ ὅλ ην ὅμω; τὴν ὡραίαν διδ σκαλίαν τοῦ ἔργ υ ὑπὸ τῶν συμπαθῶν καλλιτεχνῶν, δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπισήσωμεν τὴν πρὸ χρό ου ἐν ἐπὶ μερικῶν ἀλλ ν τὰ ὁποῖα ἤγιναν ἀντιληπτὰ εἰς τὴν «Ἀγνωσιαν». Π. χ. ὁ ἰατρὸς παρουσιάζεται μετὰ 20 χρόνια μὲ τὸ ἴδιο κοι σεῦμι καὶ τὴν ἴδια ηλικία! Ἔπεισης ἡ ἀνάγνωσις τῆ ἐυμηνογίας τῶ ἑνόρκων ἐθαλασσοπειλήθη. Κ' ἄλλο 3-4 φορὲ, ἡ σκηνὴ ἔμενε ε τελῶς ἔρημη. Αὐτὸ εἶνε ἀντιθεσι ὀν. Ὁ κόσμο, τὰ πρα σχει αὐτὰ πολύ.

* * *

Χ ὲ, τὸ ἀτόγευμα ἐδόθη ἡ μαθητική παράστασις καὶ ἐποίχθη «Ὁ κρυφὸς πόθο» καὶ ἡ «κωμῳδία «Πῶς μιλοῦμε τ' Ἀγγλικά». Ἡ ἐπιτυχία ἦτο ἐξαιρετική πρὸ ὅλη ὑπ' καιγιδα, τὸ δὲ θέατρον ἦ ο γεμάτο ἀπὸ μικρὸ-ο σομον, ὁ ὁποῖος ἐξαυδίσθη ἀπὸ γέλια.

* * *

Ἀπόψι διὰ ρώτην ᾳφὰν ἐν Μυτιλήνῃ ἡ θαυμασία κωμῳδία τῶν Hennequin καὶ Veber «Νέλλυ Ροζέ» Πιέχουν αἱ κυρίαι Παρασκευοπούλου, Εὐ ι Πλεμενίδου καὶ οἱ κ. κ. Χ ισμάλλη;, Παπαγεω.γ.ου, Λέων κλπ.

* * *

Αὔριον ἡ μεγίστου ἐνδιαφέροντο; κωμῳδία «Τὸ παιδὶ τοῦ θαύματο.», ἀνατάλληλος διὰ δεσποινίδα;.

* * *

Θέατρον «Ἄλκαῖος»

Σήμερον ἔκτακτος ἀπογευματινὴ παράστασις τοῦ Μικροῦ θιάσου μὲ τὸ ἴον ἐκλεκτοῦ τοῦ ἀνατρεπτικοῦ καὶ μυστηριώδους, ἔργου «Ὁ κανάγιες τῶν Ἱερισίων». Τὸ ἐ ἔργ. ὁ Μικρὸς θίασος θὰ παίξῃ ἐν δ.ρατον καμωδίαν «Τὸ στενὸ κρεβ.βατ.» καὶ τὴν μονόπρακτον στρατιωτικὴν «Ὁ Κουλουφῆ.». Τὸν ὁλον τοῦ κωθωνιοῦ Κουλουφῆ θὰ ὑποδυθῇ ὁ κ. Β. Κοντογιάννη;.

Τιμαὶ λε ἰ αί.

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἑλ. Λόγον»

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ φυλλορρόημα τοῦ στρατοῦ τοῦ Κεμάλ

Ρώμη 19. — Πληροφοριαὶ τῶν Ρωμαϊκῶν ἐφημερίδων ἀναγγέλλουν ὅτι συνεχίζεται τὸ φυλλορρόημα τοῦ στρατοῦ τοῦ Κεμάλ.

Πρόκειται περὶ πλήρους πλέον ἀποσυνθέσεως.

Ὁ ἀρχιστασιαστὴς προσπαθεῖ δι' ὑποσχέσεων καὶ αὐστηρῶν τιμωριῶν νὰ συγκρατήσῃ τὸν στρατόν του. Τὸ τοι ὐτον ὅμως ἀποβαίνει ἀδύνατον.

Τελευταίως διελύθη ὁλόκληρον τάγμα, δι τ ιχθὲν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέτωπον.

Ἡ «Ἔποκα» πληροφορεῖται, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἔγινε δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Κεμάλ.

Ὁ ὑποψήφιος πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς

Παρίσιοι 19.— Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγκτῶνος, δημοσιευόμενον εἰς τὴν Παρισινὴν ἔκδοσιν τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», ὁ ὑποψήφιος τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος εἰς τὰς προσεχεῖς προεδρικὰς ἐκλογὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ὁποῖος καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐκλεγῇ, θὰ εἶνε ὁ κ. Μπράγιαν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα, ὁ κ. Μπράγιαν ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἀμερικανικὴ Γερουσία ἐπικυρώσῃ τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ ρεπουμπλικάνοι γερουσιασταὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ὑπείκοντα εἰς προκαταλήψεις κ. Λότζ, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ δημοκρατικοὶ νὰ ἀποδεχθοῦν τὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τοῦ περιφήμου ἄρθρου 10.

Καὶ ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» πληροφορεῖται σχετικῶς ὅτι ὁσονούπω ἐπίκειται ἐξέτασις συμβιβασμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν.

Ἰαπωνο-Ἀμερικανικὴ σύμπραξις

Παρίσιοι, 19. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης πρὸς τὴν «Ματὲν», ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Λόϋδ Τζὸρτ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων καθ' ἣν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ἰαπωνία συνεννοοῦνται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μέσων πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Σιβηρίαν ἐξαίρει ἐν γεγονός.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Δεκεμβρίου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξω.τερικῶν κ. Λάνσιγκ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας ἀντήλλαξαν γνώμα; διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν κατὰ τῶν μπολσεβίκων. Ὁ ποσοδήποτε αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν ἄμεσα συμφέροντα ὡς ἡ Ἰαπωνία νὰ παρεμποδίσωσι τοὺς μπολσεβίκους ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐν Βλαδιβοστὸκ, ἀλλὰ φρονοῦν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συντριβὴ τῆς στρατιωτικῆς μηχανῆς τοῦ Λενὶν καὶ τοῦ Τρότσκυ.

Ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐν Σιβηρίᾳ δὲν εἶνε πιθανὴ, καθότι ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τίποτε ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Κογκρέσσου καὶ τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Κογκρέσσου ἀνθίστανται εἰς παρομοίαν ἐπέμβασιν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ἡ ἐν Μυτιλήνῃ ἑδρεύουσα Γεωργικὴ Τ ἀπεζα Νήσων Αἰγαίου ἐκπροσωπουμένη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς Νικολάου Ζαγκάκη δηλοποιεῖ ὅτι :

Τὴν δωδεκάτην (12ην) τοῦ μηνὸς Ἰανουα ίου 1920 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην μέχρι τῆς 12ης (τῆς μεσημβρία) ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ παρόντο; διορι ομένου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Παπάδου Γέρα;, Ἀλεξ, Ἀλεξοπούλου, καὶ τούτου κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐν Παπάδῳ καὶ ἐξοθι τοῦ καρενείου Λέσχη καὶ ἔμπροσθεν τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας τῶν ταξιαρχῶν συνῆθε τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ τὰ ἐν τέλει τοῦ παρόντος περιγραφόμενα ἀκίνητα ἐνυπόθηκα τῇ εἰρημένῃ Τραπέζῃ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4124 τῆς 9 Μαΐου 1911 ἔτους συμβολαίου τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Μυτιλήνης Ὀθωμανοῦ Συμβολαιογράφου.

Τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα ἀκίνητα κατεγράφθησαν τῇ ἐπισπεύσει τῆς ρηθείσης Τραπέζης δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω συμβολαίου, ὄντος τίτλου ἐκτελεστοῦ, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου μετὰ τῆς κατωθι τούτων γεγραμμένης ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὸν ὀφειλέτην Μεχμὲτ Ἀγὰ υἱὸν Καλαΐτζῆ Σουλεϊμὰν, κάτοικον Μεσαγροῦ Γέρας, ἐπιταχθέντα νὰ πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τῇ ρηθείσῃ Τραπέζῃ ἐν ὅλῳ ὀραχμὰς 2397, 95, ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1917 ἔτους καὶ ταύτας ἐντόκως ἕκτοτε πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ Δραχ. 50 δι' ἐπιταγὴν κλπ. κατὰ τὰ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1918 ἀπ. δεικτικὴ ἐπιδόσεως τοῦ δικ. κλητῆρος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Μυτιλήνης Π. Σουνδιάδη.

Τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα ἀκίνητα τυγχάνουσι ἐκτιμημένα διὰ τοῦ ἀνωτέρω συμβολαίου γρόσια 18000, ὡς πρώτην δὲ πρόσφορὰν ἡ ἐπισπεύδουσα Τράπεζα προσφέρει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ τρίτον τῆς ἀνωτέρω ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἐπισπεύδουσα Τράπεζα οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει λόγῳ ἐκνικήσεως δουλειῶν ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπὶ τῶν κτημάτων ἢ λόγῳ τῆς κακῆς περιγραφῆς τῶν ὁρίων.

Πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τοῦ παρόντος πλε.στηριασμοῦ κατατεθήσονται τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας του παρὰ τῷ εἰρημένῳ Συμβολαιογράφῳ, ἵνα οἱ ἀγορασταὶ δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τούτων.

Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην μετὰ παρέλευσιν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς διδομένου σημείου τῆς κατακυρώσεως διὰ σκαπανίου ἢ κώδωνος ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

Τὸ φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ